

Seppo Viitamäki: Sotilaallinen joulu — elikkä virallisia postikortteja isältä pojalle ja pojalta isälle liki joulua

Adventtikalenterin luukku itsenäisyyspäivänä
6.12.2016, Talvikynttilät 1976

28.11.1976

Terve isä!

Pyyhkii aika mukavasti. Kävin kuule kirkossakin. Tuossa vaan, liki. Piti lähteä, kun yksi hyvä kaveri tahtoi. On sellainen uskovainen, en tiedä tarkemmin. Mukava poika kyllä muuten. Lauoivat sitä Hoosiannaa. Kyllä se vaan on aika fiksu kipale. Siitä tuli muuten mieleen, olisipa mukava olla jouluna kotona. Täällä on kuule kumminkin sellainen tilanne, että minä en nähtävästi pääse, kun en ole vuorossa päästä ja kun olen poikamies. Mutta kuule: etkö voisi lähettää jonkin puoltavan paperin tänne. Keksi vaikka jotakin! Olisi niin mukava päästä jouluksi kotiin.

Poikasi

5.12.1976

Hei poikani!

Tuli sinulta se korttikin tässä jokin päivä sitten. Panen minäkin kortin, tällaisen kirkon kuvan, jotta muistat, millainen tämä oma kirkko on: ethän siellä juuri käynyt. Kumma että nyt siellä väessä olet ”kerran” käynyt. No, leikki leikkinä: kyllä minäkin muistan, että sotaväessä tuli käytyä yllättävissä paikoissa. Kirkko ja pappi olivat siellä enemmän liki, vaikka en osaa selittäääkään, miksi niin oli. Mutta asiaan: huomenna on 6.12. Kova päivä. Taidat sinäkin siellä marssia ja seisoa tulessa ja pakkasessa. On juhla. Siihen päivään viitaten minä kyllä poika sanon sinulle, etten minä aio lähettää sinulle mitään keksittyä syytä. Kyllä sinä siellä joulun jaksat olla. Minäkin olin silloin kerran yhden joulun. Ja oli sota. Nyt ei ole, joten ymmärrät, ettei minun tarvitse perustella mitään. Koeta kestää. Lähetän kyllä vähän sitä yhtä lajia, jottei tule ikävä.

Isä

9.12.1976

Isäseni!

SEPPÖ VIITAMÄKI

Sotilaallinen joulu

— elikkä virallisia postikortteja isältä pojalle ja pojalta isälle liki joulua

28.11.1976
Terve isä!
Pyyhkii aika mukavasti. Kävin kuule kirkossakin. Tuossa vaan, liki. Piti lähteä, kun yksi hyvä kaveri tahtoi. On sellainen uskovainen, en tiedä tar-

kemmin. Mukava poika kyllä muuten. Lauoivat sitä Hoosiannaa. Kyllä se vaan on aika fiksu kipale. Siitä tuli muuten mieleen, olisipa mukava olla jouluna kotona. Täällä on kuule kumminkin sellainen tilanne, että minä en

nähtävästi pääse, kun en ole vuorossa päästä ja kun olen poikamies. Mutta kuule: etkö voisi lähettää jonkin puoltavan paperin tänne. Keksi vaikka jotakin! Olisi niin mukava päästä jouluksi kotiin.

Poikasi 25

Seppo Viitamäen kirjoitus
vuoden 1976 Talvikynttilöissä.

Kyllä oli kalsea 6.12. Silti hieno juhla. Kiitos kortistasi. Ymmärrän. Mutta saattaapa kuule olla, että pääsen sittenkin tulemaan jouluksi, väepeli antoi ymmärtää. Tuntuu hyvältä. Järjesteleppä pojalleni vain ikävänpoistoa!

Poikasi

21.12.1976

Isäni!

Täällä pidettiin jo jouluhartauskin. Oltiin isossa hallissa koko varuskunta. Tänään se oli. Tuntui yllättävän hienolta kuulla se joulukertomus, mikä evankeliumi se nyt on... Ja kyllä me veisattiinkin! Pappi sanoi, että täytyy pitää tämä hartaus jo nyt, kun on monta paikkaa ja kaikissa on käytävä joulun kunniaksi. Ei se muuten mitään ihmeitä puhellut, sellaisia tavallisia vain. Sanoi jotakin niistä kavereista, jotka jäävät tänne jouluksi. Taitaa se olla kokemus! Minä nyt kuitenkin tulen ylihuomenna illaksi kotiin. Kasarmi saa olla rauhassa tältä pojalta.

Poika

Päivystäjän kirjoittama lappu pojan kaapin ovesta 22.12.1976: "Isäsi soitti ja käski tulla kummisedän ja -tädin kautta kotiin. On kai jotakin lahjoja luvassa." Päivystäjä

25.12.1976

Hyvää Joulua Isäni!

Kuten jo puhelimessa ilmoitin naapuriin, täällähän olen! Kasarmilla. Joulua viettämässä. Tuli yhdelle kaverille pakollinen tarve päästä kotiin jouluksi. Pakollisempi kuin minulle. Ja niin minä sitten vaihdoin hänen kanssaan. Ei tunnu pahalta. Ja kaipa sillä kaverillakin on hyvä olla nyt. Täällä se itkeskeli niin, että tuli oikein pahasti surku. Onneksi ymmärsin luopua omastani ja antaa hänelle lahjan. Olisitpa nähnyt hänen kasvonsa!

Ei tämä joulu täällä niin ihmeellinen ole. Joulujuhlaa meillä oli ruokalassa. Pakolliset kuviot käytiin läpi. Ruoka oli hyvää, hartaus "lämmitettyä". Nyt minä tässä olen valveilla. On jouluyö. Enpä ole tainnut ennen tätä yötä valvoa. En ainakaan näin ankeissa näkymissä ja silti kuin puhuteltavana joka solulla. Tuolla päävartion arestikopinkin ikkunalla palaa kynttilä. Se on kai täysin vastoin sääntöjä. Mutta jouluna on kaikki mahdollista.

Poikasi, rakastava poikasi

27.12.1976

Korttisi tuli tänään. Laskin, että tämä ehtii vielä sinulle. Haluan sanoa sinulle paljon, mutta osaan sanoa nyt vain yhden asian: Sinusta on tulossa mies! Se näkyy niissä pienissä näkymissä, joita olet silmiisi saanut ja kertonut minullekin.

Nyt on joulu.

Isäsi